

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku A. P.

przy uczestnictwie R. C.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lipca 2008 r., na skutek skargi wnioskodawcy o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 kwietnia 2006 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2006 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację wnioskodawcy A. P. od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 23 sierpnia 2004 r.

W dniu 30 czerwca 2006 r. wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną od ww. orzeczenia Sądu Okręgowego, a Sąd Najwyższy – postanowieniem z dnia 21 grudnia 2006 r. – odmówił przyjęcia jej do rozpoznania.

Następnie postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 20 kwietnia 2006 r. wnioskodawca zaskarżył skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 3 k.p.c., od orzeczeń sądu drugiej instancji, od których wniesiono skargę kasacyjną, oraz od orzeczeń Sądu Najwyższego skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje.

Sąd Najwyższy wyjaśnił w związku z tym, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji, od którego skarżący wniósł uprzednio skutecznie skargę kasacyjną, a Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia jej do rozpoznania, jest niedopuszczalna. Pod pojęciem „skargi kasacyjnej wniesionej skutecznie” należy rozumieć skargę, która nie została odrzucona, tj. skargę, którą Sąd Najwyższy poddał co najmniej przedsądowi albo rozpoznał po przyjęciu do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2007 r., I CNP 27/07, nie publ., lub z dnia 23 października 2006 r., V CNP 130/06, niepubl.).

W rozpoznawanej sprawie od orzeczenia postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 kwietnia 2006 r., zaskarżonego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem, wnioskodawca uprzednio wniósł skutecznie skargę kasacyjną, której Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania. Okoliczność ta przesądza, że skarga wnioskodawcy A. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest niedopuszczalna.

Z tych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w zw. z art. 424¹ § 3 k.p.c.).